

**** Új női életpályák.** Az új társadalmi rendben csak fokról-fokra ébred a nő annak tudatára, hogy mennyi új életlehelőség nyílik meg számára. Tanítónő, az orvosnő, az iparművésznő mellett ma már épp annyira „elismert női foglalkozás” a női kertésznő, a baromfitenyésztő és a méhész pályára. Ez utóbbiról kívánunk néhány szót szólni abból az alkalomból, hogy a földmivvelésügyi népbiztoság méhészeti osztálya évtizedes mulasztásokat kíván pótolni és nagy akciót indít a méhészet országos megszervezésére. Egy méhész (férfi vagy nő) teljesen ellátja 50, sőt 100 méhkaptár körüli munkákat. Egy méhkaptár méztermelése az eddigi módszer szerint körülbelül nyolc kiló volt egy esztendőben. Ha az újfajta vándorkaptárakat bevezetik, fel fog menni 30 kilóra. Száz kaptárból 3000 kiló méz állítható elő, aminek mai piaci értéke 30 koronájával 90 ezer korona. Ennyit tud egy méhész egy 100 méhkasból álló méhészetből produkálni. A vándorméhészet előnye az, hogy júliustól októberig, amikor az Alföldön már elfogy a méhélelem, a vándorméhcshalád a havasok vérpiros virágjain talál élelmet. A vándorméhészet bevezetése Németországban és Amerikában óriási eredménnyel járt. Külön vonatok viszik a községekben összegyűjtött vándorméhkasokat évente kétszer a sík földről a hegyre és ismét a hegyről a síkságra. Ilyen országos szervezés mellett minden tanult méhész vagy méhész nő nagyszerűen jövedelmező új kenyérkereső pályára tesz szert.